

U s n e s e n í

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání 22. října 2010 odvolání obžalované **Mgr. A. P.**, nar. [redacted] a státního zástupce, podaná proti rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 31. března 2010, sp. zn. 6 T 152/2009 a rozhodl takto:

Podle § 258 odst. 1, písm. d) tr. ř. se napadený rozsudek **ruší** ve výroku o vině obžalované pomoci podle § 24 odst. 1, písm. c) tr. zákoníku ke zločinům nedovolené výroby a jiného nakládání s omamným a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 2, písm. c) tr. zákoníku a přečinům nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se měla dopustit skutky popsány pod bodem 1) rozsudku.

Podle § 222 odst. 1 tr. ř. se k rozhodnutí o skutku, kterého se měla obžalovaná dopustit tak, že

1) v přesně nezjištěné době, nejméně od počátku roku 2007 do 4. 11. 2008 v Kladně, [redacted], v obchodním domě [redacted] v objektu lékárny [redacted] jako farmaceutka, zařazená na pozici vedoucí lékárny, opakovaně prodávala ve velkém množství a za ceny, přesahující oficiální prodejní cenu, zákazníkům z řad výrobců a uživatelů drog, v balení po 24 tabletách léky Modafen, Paralen Plus, Panadol Plus Grip a Nurofen Stop Grip, obsahující pseudoefedrin, který je uveden v seznamu prekurzorů v příloze č. 9 zák. č. 167/1998 Sb., přestože si byla vědoma skutečnosti, že léky jsou užívány k výrobě drogy pervitinu, který obsahuje psychotropní látku metamfetamin, jež je uvedena v seznamu psychotropních látek v příloze č. 4 zák. č. 167/1998 Sb., proto také prodej prováděla skrytým způsobem, takže léky dávala zákazníkům v neprůhledných obalech, případně vyčkávala, až v lékárně nebudou přítomny jiné osoby. Od osob, nakupujících tyto léky ve větším množství, vyžadovala větší platby, nežli činila skutečná cena léků, přičemž nedbala ani opakovaných příkazů jednatele společnosti [redacted], jímž byl pracovníkům lékárny zakázán prodej vyjmenovaných léků v počtu větším nežli 3 kusy pro zákazníka, aby porušování zákazu zakryla, zadávala do elektronické pokladny tyto prodeje opožděně a rozděleně po menším množství, a takto prodala minimálně:

- a) L. D., nar. [redacted] postupně
- dne 2. 10. 2007 v 18.37 hodin celkem 99 balení léku Panadol Plus Grip,
 - dne 15. 10. 2007 v 17.46 hodin 50 balení léku Panadol Plus Grip
 - dne 15.10. 2007 ve 20.14 hodin 15 balení léku Panadol Plus Grip a 22 balení léku Modafen
 - dne 17. 10. 2007 v 19.42 hodin 20 balení léku Panadol Plus Grip,
 - dne 30. 10. 2007 v 18.38 hodin 42 balení léku Panadol Plus Grip
 - dne 2. 11. 2007 v 17.50 hodin 50 balení léku Panadol Plus Grip
 - dne 9. 11. 2007 ve 13.28 hodin 30 balení léku Panadol Plus Grip,
 - dne 13. 11. 2007 ve 20.21 hodin 60 balení léku Panadol Plus Grip,

a z tohoto množství lze vyrobit celkem 257,17 g čistého metamfetaminu, drogy z těchto léků vyráběl S [redacted] S [redacted],

b) L [redacted] K [redacted], nar. [redacted] dne 24. 10. 2007 ve 20.22 hodin 29 balení léku Panadol Plus Grip, z něhož lze vyrobit 19,22 g čistého metamfetaminu, drogy z těchto léků vyráběl D [redacted] K [redacted], nar. [redacted],

c) D [redacted] T [redacted], nar. [redacted], který vyráběl drogu pervitin:
- dne 2. 8. 2007 ve 18.23 hodin 10 balení léku Panadol Plus Grip, 20 balení léku Modafen a 1 balení léku Nurofen stop Grip,
- dne 2. 8. 2007 ve 20.31 hodin 15 balení léku Modafen,
- dne 5. 9. 2007 ve 20.26 hodin 57 balení léku Panadol Plus Grip,
- dne 7. 9. 2007 ve 20.00 hodin 10 balení léku Modafen a 22 balení léku Panadol Plus,
z těchto léků lze vyrobit 89,48 g čistého metamfetaminu,

d) J [redacted] R [redacted], nar. [redacted], který vyráběl drogu pervitin:
- dne 25. 10. 2007 ve 20.38 hodin 11 balení léku Panadol Plus Grip,
- dne 13. 11. 2007 ve 14.26 hodin 38 balení léku Modafen,
- dne 29. 1. 2007 ve 20.47 hodin 12 balení léku Modafen a 10 balení léku Nurofen stop Grip,
a z tohoto množství léků lze vyrobit celkem 47,06 g čistého metamfetaminu,

e) Š [redacted] L [redacted], nar. [redacted]:
- dne 19. 9. 2007 ve 20.58 hodin 25 balení léku Modafen a 5 balení léku Paralen Plus,
- dne 2. 10. 2007 ve 18.25 hodin 4 balení léku Modafen,
z těchto léků lze vyrobit 22,53 g čistého metamfetaminu, Š [redacted] L [redacted] léky směřoval s přesně nezjištěnými výrobci drog za vyrobený pervitin,

f) P [redacted] M [redacted], nar. [redacted], který vyráběl drogu pervitin:
- dne 1. 9. 2007 ve 20.59 hodin 12 balení léku Modafen,
- dne 31. 10. 2007 v 19.18 hodin 33 balení léku Modafen,
- dne 2. 1. 2008 v 9.27 hodin 22 balení léku Modafen,
z tohoto množství léků lze vyrobit 44,40 g čistého metamfetaminu,

g) P [redacted] P [redacted], nar. [redacted], který vyráběl drogu pervitin :
- dne 24. 11. 2007 v 9.05 hodin 18 balení léku Modafen,
- dne 26. 12. 2007 ve 13.51 hodin 6 balení léku Modafen,
- dne 7. 1. 2008 v 18.13 hodin 9 balení léku Modafen,
- dne 28. 1. 2008 v 11.10 hodin 19 balení léku Modafen,
z tohoto množství léků lze vyrobit 34,46 g čistého metamfetaminu,

h) V [redacted] H [redacted], nar. [redacted] dne 22. 11. 2007 v 18.35 hodin 20 balení léku Modafen, z něhož lze vyrobit 13,25 g čistého metamfetaminu, drogu pervitin z tohoto léku vyráběl L [redacted] V [redacted], nar. [redacted],

ch) L [redacted] K [redacted], nar. [redacted], dne 23. 8. 2007 kolem 20.25 hodin 69 balení léku Panadol Plus Grip a 50 balení léku Modafen, z nichž lze vyrobit 78,87 g čistého metamfetaminu, drogu pervitin z těchto léků vyráběl S [redacted] S [redacted], nar. [redacted],

i) D [redacted] K [redacted], nar. [redacted], který drogu pervitin vyráběl, dne 7. 1. 2008 v 17.08 hodin 50 balení léku Panadol Plus Grip, z něhož lze vyrobit 33,14 g čistého metamfetaminu,

postupuje věc České lékárnické komoře.

Podle § 258 odst. 1, písm. b) tr. ř. se napadený rozsudek **ruší** ve výroku o vině přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, který měl být spáchán skutkem popsáním pod bodem 2) rozsudku a ve výroku o trestu a věc se v tomto rozsahu vrací podle § 259 odst. 1 tr. ř. soudu I. stupně.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná Mgr. A [redacted] P [redacted] uznána vinnou skutky výše ve výroku popsány, které první soud kvalifikoval jako pomoc podle § 24 odst. 1, písm. c) tr. zákoníku ke zločinům dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, útoky pod body 1) b, h, pak jako pomoc k přečinům podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Dále byla uznána vinnou i přečinem dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku (bod 2 rozsudku, neoprávněný prodej Codeinu) a za tyto trestné činy byla obžalovaná odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 4 let ve věznici s ostrahou a k trestu zákazu činnosti na dobu 5 let (zákazu činnosti, kterou je oprávněna vykonávat osoba držící oprávnění České lékárnické komory).

Proti rozsudku podala včasné odvolání obžalovaná a v její prospěch i státní zástupce.

Obžalovaná opakuje svoji obhajobu, že se žádné trestné činnosti nedopustila. Prodávala volně prodejný lék v množství, které zákazník požadoval a neměla žádný důvod zakrývat porušování zákazu prodeje nad tři kusy balení, protože pracovníci lékárny nebyli žádným způsobem instruováni, že prodej léků je omezen. I kdyby však takový zákaz existoval, pak by šlo o porušení pracovní kázně, nikoliv trestný čin. Tzv. skrytý prodej v igelitových taškách, o kterém hovoří rozsudek, je nesmysl, tímto způsobem se prodává většina zboží a ona mezi zákazníky nerozlišovala. Pokud snad do lékárny chodily osoby závislé na drogách, pak za zemřelou dr. P [redacted] která byla sama na drogách závislá a na jejíž nepřipustné jednání (výroba drogy v laboratoři) sama majitele lékárny upozornila. Že z léků, které ve volném prodeji prodávala, lze vyrobit pervitin je obecně známo, zneužít však

Lze každý lék. V rozsudku postrádá údaj, kterým konkrétním osobám měla pomáhat, zda vařily drogu skutečně z léků, které prodala, nebylo totiž zjištěno, že věděla, že se z těchto léků budou vařit drogy a vlastně se o takové zjištění nikdo ani nepokusil. Výdej Codeinu je ve všech případech kryt lékařským předpisem, jehož kopie jsou ve spise, kde jsou originály neví, jde o zastaralý preparát určený k tlumení kašle, že by mohl být zneužit jako droga neví.

V průběhu řízení nebylo prokázáno, že věděla, že prodané léky budou užity k výrobě drog, že by znala výrobce a jakkoliv mu pomáhala, výrobce nebyl ani ztotožněn. Nesmyslné údaje o množství prodaných léků připisuje následné manipulaci s pokladnicemi, které měly za cíl poškodit ji, přičemž jednotliví kupující nákup množství takto zjištěného popřeli. Obžalovaná má i výhrady k uloženému trestu, který je v příkrém rozporu s návrhem státní zástupkyně, výrazně preferuje represivní stránku trestu a zcela nedůvodně jí připisuje zjištěnost, ač šlo o v obchodě zcela běžné zarovnávání ceny. Zdůrazňuje, že pokud stát umožnil volně prodávat předměty způsobilé ke zneužití, nemá konečný prodejce žádnou možnost tento proces ovlivnit. Žádá proto, aby po zrušení napadeného rozsudku byla obžaloby zproštěna.

Odvolání ve prospěch obžalované podal i státní zástupce, protože se neztotožnil se závěrem prvního soudu o tom, jaké množství drogy lze podřadit pod pojem „značný rozsah“, který není v trestním zákoníku ani v jiném předpisu definován, vychází pak z dosud užívaných pojmů „množství větší než malé“, a „větší rozsah“, jejich konkrétního obsahu a vzájemného poměru, který by měl být zachován i ve vztahu ke „značnému rozsahu“, který tak vychází na 200g drogy (60 g účinné látky). Navrhuje pak korekci výroku o vině tak, že pod přečin dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku by měly být podřazeny útoky označené jako 1) b, d, e, f, g, i) rozsudku a obžalované by měl být uložen i přiměřeně nižší trest. Státní zástupce intervenující u veřejného zasedání pak navrhl změnu ještě příznivější, totiž v rámci kvalifikované trestní sazby ponechat jen jednání pod body a)c)ch) rozsudku a uložit obžalované trest s podmíněným odkladem na delší zkušební dobu, trest zákazu činnosti a případně i trest peněžitý.

Soud II. stupně z podnětu obou odvolání přezkoumal všechny výroky odsuzující části rozsudku i předcházející řízení a shledal, že první soud k jednání obžalované, které se týkalo prodeje léků Modafen, Paralen Plus, Panadol Plus Grip a Nurofen Stop Grip, (jež obsahují prekursor pseudoefedrin, který lze užít k výrobě metamfetaminu (pervitin)), provedl v souladu se zákonem všechny potřebné důkazy a z nich správně zjistil, jaká množství těchto volně prodejných léků obžalovaná konkrétním osobám v kritické době prodávala.

Prostor prodejny před pokladnicemi byl v období od 2. 8. 2007 do 29. 1. 2008 sledován kamerami, ti, co nakupovali větší množství léků byli ztotožňováni (často šlo o osoby známé policii z drogové scény), tyto osoby pak byly jako svědci vyslechnuty a protože sledování poskytovalo i přesné časové údaje, bylo možno zjistit množství a druh nakupovaných léků i způsob, jakým byl na pokladně nákup prodávajícím farmaceutem zaznamenán. Soubor těchto důkazů dává přesvědčivý a spolehlivý obraz o tom, kdy, komu a kolik z léků vyjmenovaných v úvodní části výrokové věty obžalovaná prodala. Ta sice tvrdila, že o zákazu prodeje v počtu vyšším než tři balení nevěděla, při hlavním líčení připustila, že je o takový prodej majitel lékárně žádal. Ostatně o tom, že o takovém pracovním interním nařízení věděla, svědčí i způsob záznamu prodeje do pokladní knihy : markování téhož druhu léku mnohdy jen

s několikavteřinovými odstupy, téměř vždy tak, že jsou uváděna maximálně tři balení. Námitce, že tyto záznamy byly v její neprospěch zfalšovány stěží možno popřát sluchu, jestliže přístup měl každý z uživatelů kryt svým heslem a uvedená zjištění jsou i v souladu s kamerovými záznamy; ostatně si lze těžko představit důvod takového falšování, když trestní stíhání, při němž byly věcné důkazy ihned zajištěny, bylo zahájeno s velkou prodlevou po skončení monitorování, až v listopadu 2008.

Také výpovědi svědků – kupujících – byly prvním soudem správně zhodnoceny. Především nepůsobí dojem výpovědí vynucených policií, jak např. svědek M. se snažil zdůvodnit změnu své výpovědi. Nevypovídají totiž o okolnostech nákupu zcela stejně, někteří uvádějí, že víc zaplatili bez žádosti obžalované, jiní tvrdí, že si o vyšší částku, již později bez dalšího akceptovali, sama řekla (případně dala menší množství tak, aby měla zisk), hovoří se však i o případu, když žádost o prodej většího množství někdy odmítla, jindy vyhověla. Takže i když nelze vyloučit, že kupci zprvu chodili za Š. P., narkomankou, která v průběhu trestního stíhání spáchala sebevraždu, je zřejmé, že i obžalovaná v kritické době prodávala léky, z nichž možno vyrábět drogu metamfetamin (pervitin), v množství, které jasně signalizovalo, že léky nebudou užity pouze k léčebným účelům (na otázku, zda prodala najednou více než 10 balení odmítla odpovědět). Vědomost, že z těchto léků lze vyrábět drogu, zprvu popírala způsobem, který by mohl vyvolat pochybnosti o její odborné způsobilosti, v hlavním líčení ji připustila. Její obhajoba tedy příliš věrohodně nepůsobí, přesto třeba na adresu poněkud emotivního hodnocení jejího postoje v napadeném rozsudku (obžalovaná lže, pokud tvrdí, že se zákazem majitele lékárny nebyla seznámena a používá tohoto argumentu zcela účelově ve svůj prospěch, na svoji obhajobu) poznamenat: obžalovaný se může hájit jakkoliv, tedy může i lhát a používat nepravdivých tvrzení na svoji obhajobu, tedy samozřejmě účelově (za tím účelem). To mu však nelze přičítat k tíži – jak argumentace prvního soudu působí a je-li tato obhajoba jinými důkazy vyvrácena, pak postačí toto věcné (samozřejmě zdůvodněné) konstatování. V posuzované věci obhajoba obžalované o množství prodávaných léků (konkrétním osobám) vyvrácena byla.

S dalšími závěry prvního soudu však již souhlasit nelze.

V tomto (výše popsaném) jednání obžalované spatřuje pomoc ke zločinům či přečinům dle § 283 odst. 1, 2c, resp. 283 odst.1 tr. zákoníku; ta je formulována ve skutkové větě tak, že obžalovaná prodala konkrétní osobě konkrétní množství zmiňovaných léků, z nichž **lze vyrobit** určité množství čistého metamfetaminu a drogy z těchto léků vyráběl....; s výjimkou bodů 1d), f) a g), kdy výrobcem byl kupující, a bodu 1e), kde L. měl léky směňovat za již někým nezjištěným vyrobenou drogu, jsou jako výrobci uváděny osoby odlišné od kupujících (zjišťováno ze spisů o jejich odsouzeních). Pomine-li se, že údaj o možném množství drogy, již bylo lze z nakoupených léků vyrobit, je jen teoretický a i soudu I. stupně je jisté z jiných podobných případů známo, že je to údaj ideální, jehož prakticky nikdy při skutečné výrobě nelze dosáhnout (a ne zcela právní kvalifikaci odpovídající jednání Š. L.), nebral první soud v úvahu především následující pro věc zcela zásadní skutečnosti plynoucí z právní úpravy účastenství, zejména zásadu jeho akcesority, jež zůstává v nezměněné podobě zachována jak v předchozí, tak v současné právní úpravě (již první soud jako obžalované příznivější při rozhodování použil).

Teoreticky lze jednání obžalované pod pojem pomoci dle § 24 odst. 1, písm. c) tr. zákoníku podřadit prodej léků, z nichž vyrábí metamfetamin je opatřování prostředků k nedovolené výrobě psychotropní látky, a tedy pomocí k trestnému činu podle § 283 tr. zákoníku, pokud by však směřoval k individuálně určenému trestnému činu individuálně určeného, tedy konkrétního pachatele – a to dokazováním ani v jednom případě zjištěno nebylo, z důkazů soudem provedených nakonec nevyplývá ani to, co uvádí tzv. návěta skutkové věty, totiž že si obžalovaná byla vědoma skutečnosti, že léky jsou užívány k výrobě pervitinu. Soud tento skutkový závěr nijak nezduvodňuje, na str. 15 rozsudku pouze vypočítává, kolika osobám poskytla lék s efedrinem, z něhož je možno vyrobit tam uvedené množství metamfetaminu s tím, že ze všech okolností prodeje a množství prodaných léků si byla vědoma toho, k čemu její jednání směřuje. Ono „k čemu“ však chybí, není konkretizováno, ač jde o základní a zásadní zjištění pro trestní odpovědnost účastníka.

Hlavní pachatel sice nemusí o činnosti pomocníka ani vědět, ale pomocník musí znát konkrétního pachatele, znát konkrétní trestný čin, který hlavní pachatel hodlá spáchat a musí úmyslně svoji účast k tomuto trestnému činu onoho určitého pachatele směřovat. Chybí-li taková zjištění, nemůže být potencionální pomocník činěn trestně odpovědným; a to je případ posuzované věci.

Všichni, kdo léky u obžalované nakupovali, vypovídali, že se s obžalovanou blíže neznali a jejich styk a konverzace se omezovaly pouze na nákup. Obžalovaná se tedy v žádném případě nemohla dozvědět, že kupec nese léky konkrétní osobě, která z nich vyrobí pervitin; přitom jedině tak, pokud by s tímto vědomím léky prodávala, by byla pomocnicí na nedovolené výrobě drogy. To však nelze z žádného důkazu dovodit, podklad v dokazování nemá ostatně ani již zmiňovaný údaj ve skutkové větě, že věděla, že z léků budou vyráběny drogy; z důkazů mohlo být nanejvýš vyvozeno, že mohla předpokládat, že léky mohou být užity i k výrobě drog, což však není totéž, a jak již bylo řečeno, jen takový obecný předpoklad (či povědomost) trestní odpovědnost pomocníka založit nemůže.

Těmito právními aspekty věci se první soud vůbec nezabýval a dospěl tak k chybným právním závěrům o její vině, ač dokazováním nebylo zjištěno takové jednání obžalované, z něhož by bylo možno dovodit zákonné znaky pomoci k trestnému činu dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku spáchaného jinými pachateli. Výrok o vině obžalované popsany pod bodem 1) rozsudku tak nemohl obstát a soud II. stupně ho zrušil.

Nad rámec toho, že chybí základní skutková zjištění, z nichž by bylo možno trestní odpovědnost obžalované vyvozovat, možno upozornit i na chybnou právní větu – dle § 283 odst. 1, odst. 2c) tr. zák. je čin spáchán ve značném, nikoliv větším rozsahu, i na nesprávnou – dle názoru odvolacího soudu – úvahu dovozující množství 20g pervitinu jako množství naplňující pojem značného rozsahu – tedy jen dvojnásobek množství při předešlé úpravě posuzovaného jako větší rozsah (byť si je odvolací soud vědom, že zákon žádné vodítko nedává). Opomenuta byla i zásada plynoucí z povahy úcastenství, totiž že každá pomoc jinému pachateli je samostatným trestným činem, nikoliv pokračováním, (i kdyby pomocná jednání vzhledem k časové souvislosti a způsobu provedení tento dojem navozovala) a následky se nesčítají. Pokud by tedy byly shledány podmínky pro trestní odpovědnost pomocníka, byl by každý popsany útok samostatným trestným jednáním, pomocí k trestnému činu jednotlivých pachatelů. To jsou však vzhledem k důkazní situaci připomínky výhradně akademické.

Soud II. stupně pak zvažoval, zda jednání obžalované nenaplnuje znaky jiného trestného činu, a zjistil, že nikoliv. Nemůže však akceptovat tvrzení obhajoby, že se obžalovaná provinila pouze proti pracovní kázni, když nerespektovala příkaz zaměstnavatele o omezení prodeje léků. Její morální pochybení, na něž poukázal soud I. stupně, je nepochybné, a stěžejí je může obžalovaná obhájit snahou vyhovět zaměstnavateli a prodat co nejvíce. Lékárna přece není jen obchod – nebo především obchod – a dodržování etických zásad profese by mělo být pro toho, kdo získá od profesní komory osvědčení k výkonu odborné činnosti, samozřejmostí. Podle § 83 odst. 4 z. č. 378/2007 Sb. (zákon o léčivech) „léčivý přípravek, jehož výdej není vázán na lékařský předpis, nevydává farmaceut nebo farmaceutický asistent také v případě podezření ze zneužití tohoto léčivého přípravku“. Takové podezření ze zneužití musilo nutně vzniknout při nákupu nejméně 10 balení zmiňovaných léků, přičemž nákup nižšího počtu byl zjištěn je ve třech případech, naopak převažují nákupy množství daleko většího 20, 30, 50, dokonce i šedesáti balení a nákupy prováděly i tytéž osoby v krátkých časových intervalech. Pak bylo povinností obžalované ve smyslu citovaného ustanovení zákona o léčivech požadavek kupujícího odmítnout a jestliže tak neučinila, mohlo by být její jednání posuzováno jako disciplinární delikt dle § 1 odst. 2 disciplinárního řádu České lékárnické komory, jíž je obžalovaná ze zákona členkou. K projednání a rozhodnutí takového deliktu však není věcně příslušný soud, nýbrž disciplinární orgány (dle § 3 tohoto řádu čestná rada okresního sdružení nebo čestná rada komory), jejichž příslušnost se řídí závažností deliktu, již svým návrhem na zahájení řízení posuzuje revizní komise komory (§ 11 odst. 3 řádu). Za této situace rozhodl odvolací soud postoupit věc k projednání a rozhodnutí o skutku v tomto usnesení popsaném České lékárnické komoře, resp. jejímu disciplinárnímu orgánu, který bude konkrétně určen způsobem plynoucím z již citovaných ustanovení disciplinárního řádu revizní komisy komory.

Ani skutková zjištění týkající se přečinu dle § 283 odst. 2 tr. zákoníku (bod 2) rozsudku, nedovolený prodej Codeinu) nelze považovat za správná, úplná a přesvědčivá. Prodej ve čtyřech případech bez receptu, nesoulad mezi razítky na předpisech a evidencí výdeje v počítači a dopisování Codeinu do jiných lékařských předpisů, tak jak bylo zjištěno revizí SÚKL, to je zřejmé. Obžalovaná však tvrdí, že ve všech případech Codein odebírala sama, neměla jen pro časovou tíseň možnost obstarat si např. od manžela či dcery příslušný lékařský předpis a protože zákon stíhá prodej či opatření drogy jinému, není z rozsudku zřejmé, jak se s touto obhajobou první soud vypořádal a z čeho čerpá zjištění, že obžalovaná Codein opakovaně prodávala J. R., Š. L. a dalším nezjištěným osobám, jak ve skutkové větě výroku uvedeno.

Svěděk J. R. totiž vypověděl, že Codein sice kupoval, ale nikoliv od obžalované, nýbrž jen od Š. P., Š. L. v přípravném řízení vypovídal, že Codein koupil asi 20x, přičemž mu prodávaly jak obžalovaná, tak Š. P., před soudem však již tuto výpověď nezopakoval s tvrzením, že bere dogy a má velmi špatnou paměť. S takto podanými svědeckými výpověďmi se první soud nijak nevypořádal, nevysvětlil, z čeho dovozuje prodej Codeinu obžalovanou J. R. a z čeho oněm dalším nezjištěným osobám, jak nahlíží na změnu výpovědi Š. L., jaké množství Codeinu bez předpisu obžalovanou jinému prodané (což má význam pro posouzení závažnosti činu) považuje za prokázané. Tento výrok o vině je tak nepřezkoumatelný, odvolací soud ho (stejně jako výrok o trestu) zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil soudu I. stupně, jehož úkolem

bude vypořádat se dle zásad uvedených v § 2 odst. 6 tr. ř. s důkazy, které se k tomuto skutku vztahují, a pak o něm znovu rozhodnout.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná.

Proti výroku o postoupení věci je přípustné **dovolání** do 2 měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně z důvodů uvedených v § 265b) tr.ř. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V Praze 22. října 2010

JUDr. Helena Urválková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost :
Nádherná